

The little Mermaid

EEN GEVILT SPROOKJE

Beelden van Lidwina Charpentier kenmerken zich door een voorliefde voor grootse thema's en een multidisciplinaire aanpak. Het viltten heeft daarbij haar voorkeur. Ze heeft een zwak voor verhalen. Verhalen met daarin een levenswijsheid besloten, zoals het beroemde sprookje van Hans Cristian Andersen 'De kleine zeemeermin'.

TEKST: THEA VUIK

BEELD: LIDWINA CHARPENTIER, TENZIJ ANDERS VERMELD

Lidwina Charpentier is in 1983 afgestudeerd als docent handvaardigheid/tekenen. Ze zette haar studie voort aan de Rietveld Academie met als specialisatie sieraden. Daarnaast specialiseerde zij zich in kunstzinnige therapie. Tijdens haar opleiding aan De Wervel in Zeist (in 2007 cum laude afgerond), onderzocht zij de therapeutische mogelijkheden van vilt. Ze werd verliefd op het materiaal en de eindeloze mogelijkheden ervan. Als ze begint te viltten, gaat ze een dialoog aan tussen hoofd en handen. Ze noemt het een terugkerend

avontuur omdat het viltproces zo onvoorspelbaar is. In het begin is het gestructureerd werken, gaandeweg wordt dat losgelaten. Het materiaal daarentegen hecht zich steeds meer en valt uiteindelijk niet meer te veranderen. Net als in Lidwina's werk: de vermenging van verhaal en beeld, het een kan niet zonder het ander.

KWALLEN

Het sprookje van de kleine zeemeermin past goed in de huidige tijd van botox en uiterlijke schoonheid. Een verlangen naar makeovers dat ons meer en meer

Maagdenvlies van gepunched nunovilt.

Koraalrif.

Lidwina met heksenhoed (foto Thea Vuik).

Heksenjurk met vastgezette zeepokken.

afbrengt van de essentie van schoonheid die misschien wel voornamelijk van binnen zit. Lidwina: “Daar wordt door de industrie gretig op ingespeeld. We willen ons lijf veranderen naar het ideaalbeeld en we denken dat we daardoor geliefd worden.”

Ze toont een aantal vormen die er op het eerste gezicht als kwallen uitzien. Mooi, maar griezelig tegelijkertijd.

Als ze vertelt wat er aan de basis ligt van deze vorm, schiet je in de lach, terwijl je je gelijk bewust wordt van de ernst ervan. Siliconenimplantaten die in miljoenen vrouwenborsten geplaatst worden, vormen een kapstok voor allerlei kleurige draden die in en om deze doorzichtige bollen draaien. De lagen en de draden van de kwallen zijn in één keer gevilt.

Lidwina vervolgt: “Het verlangen naar liefde is universeel. We willen alles doen om liefde te krijgen. In de wereld van nu leidt dat tot excessen om je lichaam als maakbaar sculptuur te zien. Maar hoe dan ook: je betaalt de prijs.” Daarmee verwijst ze naar het sprookje waar de kleine zeemeermin haar prins verliest. Hij trouwt met een ander, niet wetend dat zij het was die hem uit de golven heeft gered. Maar

natuurlijk doelt ze ook op de gigantische hoeveelheid lekkende implantaten die geleverd zijn.

BEWUSTWORDING

De meermin is echter niet zo interessant vindt Lidwina: nee, juist de heks is in een sprookje vaak de meest intrigerende persoon. “Ik ben tot de conclusie gekomen dat heksen als de sleutel tot innerlijke ontwikkeling gezien kunnen worden. Pas als de angst voor het onbekende, de heks dus, wordt overwonnen kan een mens zich ontwikkelen. De heks staat voor de ontwikkeling van het onderbewuste van een meisje tot de bewustwording van het vrouw zijn. Dit soms moeilijke proces is nodig om naar volwassenheid te groeien.” Een wetmatigheid in het leven is nu eenmaal dat je iets moet opgeven om verder te komen. Die levensvraag en mogelijke antwoorden erop vormen de essentie waar het om gaat in dit sprookje en liggen aan de basis van Lidwina’s werk.

De heks fungeert als spil

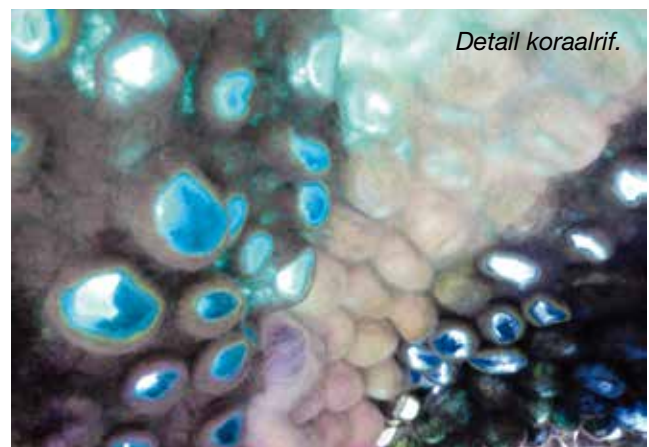
Binnenkant heksenhoed van nunovilt met paardenhaar.

Heksenstaart van wol met ingevilt ijzer, ingebonden nunovilt en paardenhaar.

Kwal gemaakt van siliconen, papier en merinowol.

Detail koraalrif.

INTRIGEREND

De pokdalige heksenjurk is schitterend van kleur. De hoed en staart vormen samen met de jurk één visueel geheel. De jurk is gevormd uit een lap van 250 bij 150 cm die uit verschillende gekleurde lagen gevilde wol bestaat met daar bovenop, als zeewier, lagen grijs en wit. Na het handmatig vilten zijn in de lap houten bollen en knopen gesnoerd en is het geheel verder gevilt in de wasmachine. Later zijn de knopen en bollen eruit gehaald. Het effect is verbluffend. Door alle 'zeepokken' die zich aan het geheel vastgezet hebben en de 'planten' die er doorheen gegroeid lijken, is onmiskenbaar de associatie met de zee en oervormen gelegd. Een intrigerende jurk.

HYMEN OF HYMNE

Aan het eind van ons gesprek laat Lidwina een aantal borduuringen zien waarbij ze in zeekleurige wol gouden stroken kant heeft gevilt. Ze refereren aan een maagdenvlies, het meest kostbare wat een meisje verliest, maar dat hoort bij het vrouw worden. In 'The little Mermaid' gebruikt ze het als beeld voor de

stem, het meest kostbare bezit van de zeemeermin. Ze merkt op hoe bijzonder het is dat de Latijnse naam hymen voor maagdenvlies lijkt op het woord hymne, dat lofzang betekent. Op verzoek van de meermin heeft de zeeheks haar een paar mensenbenen bezorgd, maar in ruil daarvoor haar tong genomen. De prins kan niet met haar praten en laat haar met haar wanhoop achter. Tot slot laat Lidwina me ook nog zeeekomkommers zien, schelpen met en zonder parels en doosjes waar inktvissen uit lijken te groeien. Een volmaakt weergegeven zeetafereel met een boodschap voor de mens. |

Het project 'The Little Mermaid' was onder meer te zien in Londen tijdens de Knitting and Stitching Show (maart 2014).

Bijschrift openingsfoto: Ingebonden koraalrif met schelpdelen waarin ijzer is verwerkt om de schelp te kunnen buigen.